

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak :

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a
„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.“ címre Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó :

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak :

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. szeptember 10.

50. szám.

Az alsó erdészeti szakoktatás.

(Folytatás.)

Poroszországban erdőőri állást csak az kap-
hat, a ki az ily állás elnyerésére jogosító igazol-
vány — „Forstversorgunsschein“ — birtokában
van. Ezt viszont megkapja az előirt erdészeti —
forsttechnische — kiképzés megszerzése és a
vadászászlóaljakban teljesítendő különleges szol-
gálat kifogástalan lerovása után.

A szakképzésre szolgál : 1. Gyakorlati tanítás
a suhancidő alatt,

2. erdészeti oktatás a vadászászlóaljaknál,

3. erdészeti foglalkoztatás és elméleti tanítás
a katonai tartalék vagy meghosszabított tényleges
szolgálat alatt.

A kívánt ismeretek megszerzését két vizsga
igazolja. Az egyik a „Jäger“, a másik a „För-
sterprüfung“.

A suhancidő legalább két évben van meg-
állapítva. A belépés a suhancszolgálatba a 16 és
18-ik, illetőleg 20-ik év között történhetik és
bizonyos foku előképzettségtől függ. Ez utóbbit
vagy egyéves önkéntesi szolgálatra vagy legalább
a középiskola „Tertiá“-jába jogosító bizonyítvány-
nyal, ennek hijján felvételi vizsgával kell kimu-
tatni.

A suhancszolgálat egyik éve bárminő rend-
szeres erdészeti szolgálati ág nál, a másik azon-
ban szükségszerűen állami vagy e célra külön
felhatalmazott másnemű kezelő főerdész oldalán
szolgálendő le. Megjegyzem, hogy főerdész alatt

az önálló erdőgondnok értendő, ennek rangja
lehet főerdész is, erdőmester is.

A suhancszolgálat letelte után az illetőt
besorozzák a vadászcsapatba, a hol három évi
szolgálati ideje alatt erdészeti szakoktatásban
részesül úgy elméletileg, mint gyakorlatilag. Az
oktatás tényleg katonai szolgálatban álló erdő-
tisztekre, u. n. „Feldjägerekre“ van bízva, kik
mint erdészek egyuttal tényleges katonatisztek
is és az erdészeti pályán már az akadémiai élet-
től kezdve bizonyos és pedig meglehetősen nagy
előnyökben — tanulmányuk alatt anyagi segít-
ség, szolgálatban gyorsabb előléptetés, — része-
sülnek. Erdészeti egyenruhájukhoz a katonatiszti
ezüst porte-épéet hordhatják, mi külsőleg is meg-
különbözteti őket a nem „Feldjäger“ társaiktól.

A „Jägerprüfung-ra“ a pályázó katonai szol-
gálatának harmadik, illetőleg az egyéves önkéntes
már az első év vége felé jelentkezhetnek. A katonai
szolgálat lerovása után az erdősuhanec esetleg
rögtön is beléphet állami erdei szolgálatba mint
„Hülfsjäger“, ha van üres állás. Legtöbb esetben
ez nem sikerül, mert a hosszabb ideig szolgál-
takat előnyben részesítik. Ez esetben az illető
kereshet magának községi vagy magánszolgálatot
és ott várhatja be, a mig behívják állami szol-
gálatra. A vadászászlóaljaknak különben meg
van az a joguk, hogy a kiszolgált erdősuhanecot
még hat évig ott tartsák tényleges szolgálatban,
mely jogával a parancsnokság ugyancsak sűrűn
él. A meghosszabbított tényleges szolgálatban

álló erdősuhan c magánállás elnyerése céljából teendő próbaszolgálatra vagy a „Försterpüfung“ letetésére hat hónapi szabadságot kaphat katonai illetményeinek megtartása mellett. Ezt a vizsgát az illető akár katonai szolgálatának ideje alatt, akár erdei szolgálata közben teheti le. A vizsga valamely királyi főerdészségnél teendő és magában foglal hat hónapi erdőőri szolgálatot és az ennek végével tartandó szó és írásbeli vizsgát.

A katonai szolgálatban vizsatartott emberek továbbra is részesülnek erdészeti oktatásban és összesen kilenc évi szolgálat után kapják a már említett „Forstversorgungsschein“-t és lajstromba vétetnek, melynek alapján sor szerint behívják őket állami erdőőri szolgálatba az üresedésbe jutott állások arányában. Lehetőleg gondot fordítanak arra, hogy ezeket a továbbszolgált egyéneket azonnal alkalmazáshoz juttassák és későbbi szolgálatuk alatt is előnyben részesítik őket. Ha a kilenc év után még három esztendő szolgálatnak önként, az egész 12 évi szolgálat után 1000 márka készpénzjutalmat és u. n. „Civilversorgungsschein“-t kapnak, mely utóbbi megfelelő szakbeli vizsga letétele után feljogosítja tulajdonosát az állami szolgálat bármely ágazatának alsóbb — subaltern — állásaira.

A „Hülfsjäger“, ha letette vizsgáját és szolgált néhány esztendő, előlép „Forstaufseher“-ré, később pedig „Förster“-ré. Szolgálatában eleinte csekélyebb, később — megbízhatóságához mér-

ten — fontosabb teendőket kap a védelmi és műszaki segédmunkában és az üzem végrehajtása körül. Idősebb „Förster“-ek körülbelül 10 évi szolgálat után a „Hegemeister“ nevet kapják, a mi egyébkép teendőiken és hatáskörükön nem változtat.

Szolgálatukban kiváló „Förster“-ek elérhetik a „Revierförster“ rangját. Mint ilyenek fentebbi munkájukon kívül kezelési teendőt is végeznek, a mint már fennebb érintettem, a főerdész felügyelete alatt, sokszor meglehetősen nagyfokú önállósággal. Ezek mellé a nyers védelmi szolgálatra kisegítésképen „Hülfsjägereket“ osztanak be. Régebben e célra „Waldwärter“ névvel ügyesebb munkásokat alkalmaztak; evvel most felhagynak, mert egyrészt ezeket a törvény nem hatalmazza fel a fegyverviselés illetőleg fegyverhasználat jogával, másrészt ezek sok helyen többre kerültek, mint a „Hülfsjägerek“.

A mint már fentebb említettem, a kiképzésnek itt röviden vázolt módja valószínűleg változást fog szenvedni legalább annyiban, hogy a suhancéveket, — esetleg csak az egyiket, — az erdőőri iskolák látogatásával fogják helyettesíteni a tanítás egyöntetűbbé tétele végett. A katonai szolgálat alatt való oktatás ellen nagyon sok kifogás esett mind a két részről, de ez egyenlőre aligha fog változni, mivel e rendszernek a németországi legmagasabb körökben sok buzgó és hatalmas pártolója van. Különösen a „Feldjägerok“ örvidenek a német császár kiváló kegyének.

Riadó.

— Éjjeli kép az orosz-japáni háborúból. —
(A Magyarország után)

A forró nyári nap vége felé járt. Az égboltozat bibor színbe öltözött és a vérvörös nap lassankint lebukott a magas hegyek mögött, végső sugaraival megaranyozva a bércek ormait és a sziklák hasadékait.

Csakhamar köd szállott le, mely az egész völgyet beborította. Hideg légáramlat, a közeledő éjszaka előhírnöke suhant át a rizsföldeken és hullámokat vetett a zöldelő táblákon; azután fölkapott a hegycsúcsokra is és erősen megrázta a fenyőfák ágait, amelyek alatt orosz határőrök tanyáztak.

Az emberek egykedvűen feküdtek, vagy ültek a

fák alatt, az esti csend és a kialvó nap színjátéka rájuk semmi hatással nem volt.

Az erdő szélén egy fenyőnek támaszkodva ült Odincov hadnagy és zsebkönyvében lapozgatott, amelyben, mióta a határőrséghez vezényelték, naplót vezetett.

Majd összecsukta a könyvet, zsebébe tette, azután hirtelen fölugrott és nagy léptekkel a szabad téren járkált föl és alá.

— Hadnagy urnak jelentem alásan, a vacsora megfőtt, — jelentette az őrmester katonásan.

— Jól van, mondja meg az embereknek, hogy a szabadban vacsorázzanak. Megértette?

— Parancsára, hadnagy ur!

Mialatt a legénység ebédjét elköltötte, Odincov leszállt a magaslatról és vizsga szemekkel körüljárta a löárkokat, hogy nem szükséges-e valami intézkedés. Mert ő mindenre készen akart lenni. Azok a kis emberek ördöngös portékák, sohasem tudhatja az ember, hogy mikor bukannak elő. A hadnagy több helyütt megállt, lemérte a távolságot az egyes árkok, valamint a tábor

*Höhere Forstlehranstalt zu Bruck a. d.
Mur. Styria.*

Az intézet célja: Az erdőgazdaság és az ezt támogató rokon tudományok elméleti előadásával és különösen gyakorlati tanítással megbízható erdőkezelő tisztviselőket nevelni, kik ezen kiképeztetésük alapján jogot szereznek az erdészeti államvizsgának a földmívelésügyi miniszter 1903. évi február 3-ikán kelt rendelete alapján való letételére. Államvizsga erdőgazdák — „Forstwirte“ — részére.

A felvétel feltételei: Betöltött 16-ik év.

Belföldi gimnázium vagy reáliskola 5. osztályának sikeres elvégzése.

Megfelelő testalkat.

A tanfolyam tartama három év.

Előzetes gyakorlat nem szükséges.

A tanulók bejárók, az intézet vezetőjénél lefizetendő költség: Tandij 120 K, egyéb díjak 14 K, a záró vizsga díja 20 K.

Tanulók száma évfolyamonként 25.

Tanári kar: Igazgató, négy rendes tanár, több rendkívüli tanár — docens — és tanító.

Tananyag. Általános tárgyak: Vallás. Német nyelv. Történelem és földrajz.

Előkészítő tárgyak: Bevezetés az erdészeti tudományokba. Matematika. Ábrázoló mértan. Válogatott fejezetek a természettanból, meteorológiából és klímából. Általános és földmívelési vegytan. Ásványtan, föld- és talajtan. A nő-

vény élet- és bonctana. Társadalmi gazdaságtan és statisztika.

Szaktárgyak: Erdészeti növénytan. Erdészeti és vadászati állattan. Erdőtenyésztés és talajtan. Utóbbi a fáknek a talaj iránt való igényei szempontjából. „Standortslehre.“

Erdőhasználat és iparműtan. Erdészeti földméréstan és térképelés. Erdészeti építéstan és vadpatakszabályozás. Erdővédelem. Erdőbecslés. Erdőrendezés. Erdőértékszámítás. Erdőkezeléstan. Szolgálati igazgatás és jogi tudományok. Vadászat és halászat. Mezőgazdaság és havasi gazdálkodás.

Rendkívüli tárgyak: Szlovén és olasz nyelv. Fényképezés. Első segély baleseteknél.

Nagyobb gyakorlati utazások különösen az erdőtenyésztés és használat, továbbá a felmérés és a havasi gazdálkodás körüli teendők elsajátítására.

A végzett tanulók majdnem kizárólag magánbirtokokra kerülnek mint kezelő erdőgondnokok, az államnál csak alárendelt vagy ideiglenes szolgálatot kaphatnak. Magánosoknál azonban nem ritka eset, hogy magasabb adminisztratív állásokba is jutnak. Az iskola végzése jogot ad az egyéves önkéntesi szolgálatra.

Az intézetnek van külön tanulmányi erdeje is.

A tanítás az egyes tárgyakban nagyon beható és részletes és legalább is közel oly magas tudományos színvonalon áll, mint bármely főiskolán vagy akadémián. E mellett a gyakor-

és rizsföldek között, azután ismét visszament a táborba és vacsorához ült.

Eközben a napnak utolsó sugarai is eltűntek és a környék sötétségbe merült. Sötét, csendes éjszaka ült a kis tábor fölé, melyben alig hallatszott néha-néha egy-egy hang. Ugy látszott, hogy mindenki alszik, s csak a sötétben föl villanó gyufalángnál lehetett látni, hogy a katonák ébren vannak és szanaszét heverve pipáznak.

Az őrmester, aki szintén pipázott, egy szakaszvezetővel feküdt a füben és a pipát valamiféle elővigyázatból folyton a kezében tartotta. Nem messze tőlük feküdt a hadnagy, és az őrmester nagyon jól látta, mikor a hadnagyhoz odalépett a legénye és takarót terített le neki a földön.

— Nemsokára lefekszik, — sugta az őrmester a szakaszvezetőnek.

— Hm, — mordult föl erre a másik, anélkül, hogy szemét a hadnagyról levenné, mert őt ugyanaz a gondolat bolygatta, mint az őrmestert. Szokás szerint egy kis hatvanhatosat akartak játszani ott a hátulso sátorban,

melyben a kórházi személyzet feküdt. Rendesen a kórházi személyzet és a tábori orvos is csatlakozott hozzájuk és sokszor virradatig is vigan folyt a kártyázás.

Odincov hadnagy cigarettára gyújtott, majd magára huzta a takarót és néhány pillanat múlva erős hortyogás jelezte, hogy mélységesen alszik.

Öt perccel később két sötét alak kuszott el a sátrak közt a földön és a betegszobában tűntek el. . .

Éjfél után járt már az idő, mikor a tábor csendjét erős lépések zaja zavarta föl. Az őrt álló katona a sötét alakban megismerte tárását, aki karjára fektetett puskával a külső őrségről sietett a tábor felé.

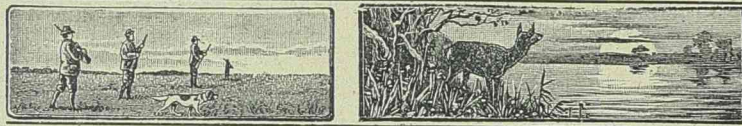
— Keltsd föl az őrmestert, körül vagyunk kerítve. Azután újra eltűnt a bozótban és a többi öröknek is jelentette, hogy ellenség van a közelben. Néhány perc múlva az őrmester abbahagyva kártyázást, a hadnagyhoz sietett.

— Fölkelni, hadnagy ur, fölkelni!

— Mi—i? Mi az? — kérdezte a tiszt, félálomban szemeit dörzsölve.

lati teendőkre kiváló súlyt fektetnek, a tanulók mindennemű erdei és csemetekerti munkát sajátkezüleg kötelesek végezni és úgy magaviselet, mint tanulás és szorgalom dolgában szigorú felügyelet alatt állanak.

(Folytatása következik.)

A községi stb. erdők szolgáliról.

(Az Erdészeti Lapok után.)

Tudvalévő dolog, hogy az 1899. évi XIX. t.-c. csak az erdőkezelésre irányul s az állam az erdőbirtokok őrzése iránt semmi kötelezettséget sem vállalt. Ez megmaradt a birtokosok köteleességében. A birtokosok kötelesek nemcsak ezen, hanem már az erdőtörvény értelmében is, kellő számu őrszemélyzetet tartani. Ezen őrszemélyzet részére, az előbbi törvény végrehajtási rendelete nyomán, szolgálati s fegyelmi szabályok állítottak fel s vannak mindenütt érvényben. Ezen szabályok, — mintá szerint készülvén, — körülbelől mindenféle egyformák; igen részletesek s megfelelők. Eddig tehát rendben van a dolog, az állam megtette a magáét.

Ellenben a községek stb., — sajnos — egyik fontos dologról nem gondoskodtak. Az erdőőrök és erdőszolgák fizetése, — az állami kezeléssel felszaporodott teendők dacára, — maradt a régi! Pedig ez a fizetés nemcsak a túlterhelés folytán aránytalan, hanem eredményeiben is változott, még pedig a szolgák hátrányára.

Az azelőtti megyei rendszer mellett a községek stb. erdőbirtokosok szolgálai neveltséges bérek mellett is, — melyek most is megmaradtak, — szívesen végezték teendőiket, mert; ezen teendők a minimumra redu-

kálódtak s havonta egy pár napot foglalván le, a szolgák saját házi s életfentartási munkáikat, ugyszólván, minden hátrány s akadály nélkül végezheték s fizetésüket csak mellékes zsebpénzült tekintették, — amint, hogy az nem is volt akkor egyéb; de azért is, mert akkor e szolgálatban a kezelés nem követelt oly rigorózus erkölcsösséget, amely mellett a szolgák apró, de összeségükben szép mellékjövedelemhez ne férköztek volna, vagy ha követelt is, az ellenőrzésnek, mondjuk „gyengédsége” azokat nem akadályozta.

Most azonban ezen mellékjövedelmek, — az erdőgondnokságok vezetőinek utazgatásaival megszületett ugyszólván napi ellenőrzés mellett, — teljesen eltűntek. Az őrzési teendők pedig az erdőszolgától is nemcsak napi, sőt éjjeli szolgálatot is követelnek, hanem írásbeli teendőket, naplóvezetést stb., a mivel azelőtt nem kellett törődnie s bajlódnia. Természetes, hogy ez a szolgálat most már azt sem engedi meg, hogy az azt vezető személy mellékesen saját családjának existenciájáról is gondoskodjék; t. i. kis földesekéjét, házat s egy-egy ökrét, bivalyát ellássa. Az ezen a vidéken szokásos 80—100 korona évi fizetésből pedig, mindenki elképzelheti, egy személy sem élhet meg, még kevésbé lehet abból családot fenntartani!

Pedig bátran állíthatjuk, hogy a községi szolgálatban ez a szolgálati ág a legterhesebb, legveszélyesebb s e mellett legproduktívabb. Mégis mit látunk? Mig egy utkaparónak, ki a hónapok egy pár szép derűs napján lapátjával egy pár kavicsot ide-oda tologat s re bene gesta az év $\frac{9}{10}$ -ed részét otthonában tölti, évi fizetése 240—360 korona; az irodaszolgának, ki az iroda kisepítésével (s legalább ezt végezné el!) s egy pár kézbesítéssel a nap reggeli idején, $\frac{1}{2}$ —1 órát tölt el munkával, évi 200—250 korona javadalmazása — van, addig a fa-, vad-, halorzókkal, juhász, gulyás, bojtár, csikós s egyéb, sokszor igen veszedelmes néppel nappal és

— Én vagyok, hadnagy ur, az őrmester. A második számu őrségtől jön a jelentés, hogy a japániak körül fogtak bennünket és már itt vannak a rizstáblák között.

A hadnagy ijedten ugrott fel helyéről:

— Hol van az ember? Te vagy az? Merről jönnek? Hamar, ki vele!

— Két oldalról is hallottuk a zörgésüket, az első számu őrség és mi.

— Mit? Már hallani is lehet őket?

— Parancsára, hadnagy ur, nagyon jól hallottuk, amint a puskáikat töltötték és a rizs zörgött lábaik alatt.

— Jól van. Őrmester, a legénységet rögtön keltse föl és a sátrakat szét kell szedni. Csendesesen, a legkisebb láрма nélkül. Szakaszvezető, maga itt marad.

A tábor egyszerre megelevenedett és a hadnagy az elősiető szakaszvezetőknek parancsokat osztogatott. A sötétségben és a nagy sietségben az emberek egymásnak ütdöttek, de azért a legkisebb emberi nesz sem hallatszott s csak a fegyverek és a sátkarók zörögtek.

— Hát azok a fickók csakugyan jönnek? — morgogta végre az egyik katona.

— És ebben a sötétségben, — jegyezte meg rá egy másik.

— Gyorsan, gyorsan, — biztatta az őrmester a katonákat, miközben az egyik sátrától a másikhoz sietett. — Ugy-e, megmondtam, hogy a karókat nem kell annyira lekötözni... rakjátok hamar össze, siessetek... akasztófárávalók!

Miután a sátrakat szétszedték, a legénység szakaszonként gyülekezett, mire a hadnagy kiadta az utolsó parancsot.

— Szakaszvezetők vigyázzanak, hogy az emberek csak egy töltényt tegyenek a puskába. Ti pedig katonák lassan, minden láрма nélkül menjetek és parancs nélkül ne löjjetek. Őrmester, maga ezzel a szakasszal a löárkok elé megy és az embereket a rizs között fölállítja. Ha valamit észrevesz, azonnal lövet és egyszersmind visszahúzódik az árokba. Megértette? El ne felejtse, hogy a balszárnnyat én vezetem. Kastrjuk te átveszed a

éjjel is harcban álló erdőszolga, 80—100 kor. csizma pénzért (mert hiszen egyébre nem jut) nyögi az élet keserű napjait egy éven keresztül! És még örvendhet, ha az év végéig ép kézzel, lábbal menekül; s vagy agyon nem verték, vagy házat, csürét fel nem gyújtották, vagy egyetlen marháját le nem bunkózták ellenségei. Mert neki bizony mindenki ellensége!

Talán nem is szükséges, hogy e szolgálati ágnak súlyos fáradalmait tovább is ecseteljem s a terhes munkálkodással szembe állítsam azon nevetséges, inkább alamizsna számba menő dotátiót, melyben az erdőszolgák még most is részesülnek; csak még megjegyzem, hogy ezen szolgálat a folyton szaporodó rendeletekkel immár az összes gazdasági ágakra ki fog terjedni.

Már eddig is a szolgálathoz tartozik a szorosabb értelemben vett erdővédelem s erdei munkálatok mellett a mezőrendőri ténykedés, az utak melletti fák védelme, mindenféle kártékony rovarirtás a mezőgazdaságban is, vízmosások megkötése s védelme, az állami kezelésbe vett kopárokon végzendő teendők, a vadászat, halászat ellenőrzése, csemetekerti, fűztelepi, faiskolai teendők, arankairtas stb.

Mindezen teendők pedig könnyen elképzelhetőleg a szolgaszemélyzetnek összes idejét igénybe veszik; annyira, hogy saját fentartásáról s napi kenyéréről, e kötelességein kívül gondoskodni képtelen. A mostani filléreiből pedig ruházatát sem tudja ellátni.

Bátran állíthatni tehát, hogy a jelenlegi fizetéssel dotált szolgálat inkább büntetés az illetőre, miután e mellett a szolga csak rövidítést szenved életfentartásában. Így nem csodálkozhatni a fölött, hogy ezen szolgálathoz minden egyén, a bele kótolás után, csak szabadulni óhajtsz és törekszik.

Hogy pedig a gyakori személyváltozások mily anyagi hátránnyal vannak az illető erdőbirtokosra, az könnyen elképzelhető!

De mindezek mellett már a humanitás sem engedi, hogy emberi teremtvény ily anyagi megrontás mellett szenvedjen!

Azt hiszem, az erdő-altisztek és szolgák közvetlen főnökei ugyan minden lehetőet elkövetnek abban az irányban, hogy ezen „kis emberek“ valahogy éhen ne vesszenek. (Így már egyszer jeleztem, hogy a vadgyü-mölcsház nemesítésével, a birtokosok beleegyezésével is pár év múlva kis mellékjövedelemhez juthatnának; fel lehet kérni a vadászterületek bérlőit is, hogy a szolgáknak a dúvad téli mérgezését engedjék meg s itt is a gereznákból néhány koronához juthatnak, a vadászterületek pedig javulnak; hol elegendő fehér eperfa van, a selyemtenyészést is be lehet náluk hozni, ezzel is megkeres 80—100 koronát, pedig az egész munka csak 1 hónapig tart s ezt is a család többi tagjai végezhetik stb. S ha így lefoglaljuk őket, az erdőt is jobban járják, a korcsmára sem marad annyi idejük s kevesebbet is költenek.)

Ha lelki kötelességünkben folyólag őket ilyen mel-lék keresetekre reá vesszük, tőlük ezen foglalkozásokat eltanulja s átveszi a köznép is, s így közvetve hazánk közzgazdasági viszonyain is lendítettünk!

Ennek dacára, — ha ily módon valahogy meg is tudnának élni, — nem tartom ezen szerzeményeiket elegendő rekompenszációnak szolgálatuk fejében, mert hiszen minden fillérért külön is megdolgoznak s így azok nem képezik teljesített szolgálataiknak ellenértékét, javadalmazását! Ezt csakis fizetések emelése, rendezése adhatja meg és biztosíthatja. A fizetés emelés kérdése azonban jelenleg az erdőbirtokosok kezébe van letéve. Arra pedig, — sajnosan — elég tapasztalataink vannak, hogy a birtokos községek még azt a keveset is inkább levonnák nekik, a miük van, mert a testületi tag urak bizony nem igen rokonszenveznek velök, nem engedvén meg marháiknak a tilos helyeken való legeltetéseket, a

jobbszárnyat és ha észreveszed az ellenséget, tüzelés nélkül visszahúzódol hozzám. Én most Isten velünk.

A katonák keresztet vetettek magukra és három csoportban különböző irányban eltávoztak.

Kastrjuk szakaszvezető óvatosan leszállt a magaslatról és a rizsföldekre ment. A rizs alig hallhatóan pörgött, amint a katonák áthaladtak rajta. Végre Kastrjuk megállt és a katonák nesz nélkül követték példáját. Az állig fölfegyverkezett emberek úgy álltak ott, mint valami szobrok és a mélységes csendet csak néha zavarta meg egy gyöngye fuvalom, mely a rizsvetéseken áthaladt. És mégis a szakaszvezetőnek úgy tetszett, mintha a közelben zavaros hangokat hallana és mintha a koromsötétben az ellenség fegyvereit látná csillogni. Ha valaki a lábát megmozdította, vagy puskájával a rizs leveleit megérintette, mindenki azt hitte, hogy a japániak már mellettük vannak.

— U-uff! — hangzott egyszerre egy rémült hang, — én nem birom ki tovább, én beteg vagyok.

És ezzel egy hatalmas szál alak minden engedély

nélkül kilépett a sorból és leheveredett a vetés közt.

— Nem kelsz föl te gyáva kutya, — suttogetta Kastrjuk és öklével megfenyegette a katonát.

Ekkor egyszerre a közelben tisztán kivehető zaj hallatszott, mely mindinkább közeledett. A katonák a lélegzetüket is visszafojtva figyeltek és aki az előbb a sorból kilépett, az visszaállt a helyére.

— A japániak — suttogetta egy hang a balszárnyon.

— A japániak — ismételte a mellette álló és ez a két szó az egész soron végigfutott. Már a kakasok pattogását is lehetett hallani és Kastrjuk halk fenyegetéssel intette a katonákat csendre, miközben arcáról a verejtéket törülgette.

Ebben a pillanatban egy lövés hallatszott, melyet félelmében egy orosz katona adott egy, a sor előtt mozgó sötét alakra. A lövést még egy másik és egy harmadik követte.

Kastrjuk halálra rémülve, hirtelen a sor elé ugrott és karját magasra emelve, valamit akart kiáltani, de ekkor a balszárnyról hirtelen fölhangzott a parancs:

biró urakat pedig a hideg leli ki annak még a gondolatára is, hogy sok helyt több fizetése legyen az erdőszolgának mint nekik. (Itt még vannak 40—50 koronával dotált falusi birák). Pedig az erdőszolgák fizetés-emelése vagy rendezése, a birtokosokra nézve semmiféle tulkiadással nem járna. Mert az e mellett elérhető pontos és rendes szolgálat, felügyelet és tevékenykedés, biztosítani fogná azt, hogy az erdei mellékhasználatok sokkal intenzívebben lennének kiterjeszthetők s foganatosíthatók, melyek a többleti kiadások összegeit többszörösen fedeznék.

Ezekre támaszkodva felülről kellene valami egyöntetű, általános érvényű, jótékony intézkedésnek történnie, — melynek eredményeként az erdők jókarban tartásával, jövedelmezőbbé tételével, az ezt szolgáló „kis emberek” egzisztenciája is emberséges megoldást nyerne, erdészetünk s a megélhetések biztosítása mellett nemzeti állameszménk kívánatos megerősítésére s dicsőségére.

CRAUS GÉZA.

76305. szám

I. A. 2. 1905.

Hirdetmény

az 1905. évben megtartandó erdőőri és vadőri szakvizsgák ügyében.

Az erdőőri szakvizsgák folyó évi október hó 16-án és az erre következő napokon Budapesten, Pozsonyban, Besztercebányán, Miskolczon, Kassán, Máramarosszigeten, Kolozsvárt, Brassóban, Nagyszebenben, Temesvárt, Pécsen és Szombathelyen, a vadőri vizsgák pedig az erdőőri szakvizsgákkal kapcsolatosan Budapesten. Pozsonyban, Szombathelyen és Kolozsvárt a vármegye székházában délelőtt 9 órakor fognak megkezdetni és folytatólag megtartatni.

Felhívhatnak mindazok, a kik az erdőőri szakvizsgát letenni óhajtják, hogy hiteles bizonyítványokkal felszerelt folyamodványaikat a vizsgák székhelyére illetékes kir. erdőfelügyelőhöz **folyó évi október hó 1-ig** nyújtsák be.

Budapest, 1905. augusztus 19.

M. KIR. FÖLDMIVELÉSÜGYI MINISTER.

— Vissza a szakasszal:

Mint a csorda rohantak erre a katonák a vetésen keresztül és hiába kiabált, káromkodott a szakasszvezető, nem hallgatott rá senki sem. Néhány pillanat múlva az egész csapat az elhagyott táborban állott és senki sem tudta, hogy mi fog most történni.

— Gyujtsatok lámpát! — parancsolta a hadnagy, aki utolsónak érkezett vissza a táborba.

Hamar előkerítettek egy lámpát, mely kísértetiesen világította meg az orosz katonák sápadt arcát

— Nos hát ne féljete, — szólott ekkor Odincov, — csak próbariadó volt, melyet én rendeltem el, hogy lássam, mennyire vagytok elkészülve egy éjjeli támadásra. Mondhatom, meg vagyok elégedve. A sátrak szétbontása és a fölkészülés gyorsan történt és még a főzőkészülékeket sem felejtettétek el. A gyorsaságért és a nyugalomért megdicsérlek benneteket.

Odincov néhány pillanatra szünetet tartott.

— Most pedig lépjen elő az, aki a puskáját kisütötte. Persze a te szakasszodban volt, Kastrjuk?

A NAGYVILÁGBÓL.

Az orosz japán békeszerződést tehát végre aláírták s a két hadakozó fél közt immár szent a béke. A másfélévet meghaladó háború, mely az összes eddigiek között talán a legnagyobb vér- és pénzáldozattal járt, csak arra volt jó, hogy mintegy félmilliónyi emberéletet elpusztítson s két birodalmat szinte a tönk szélére juttasson, mert hiszen ha figyelemmel nézzük a béke pontjait, azt látjuk, hogy az egyik fél alig vesztett, a másik pedig alig nyert valamit. A győzelmes csatákat vivó japánoknak alig van egyéb hasznuk számos és szinte páratlan győzelmeikből, mint hogy felküzdötték magukat a nagyhatalmak sorába, kérdés azonban, hogy ennek a jövőben nem több kárát, mintsem hasznát fogják-e majd látni, mert a nagyhatalmi állás nagy kiadásokkal jár, melyeket a szegény népnek kell véres verejtékével megszereznie. A lezajlott háború borzalmai egyébként intésül szolgálhatnak a többi hatalmaknak s megérlelhetnék bennük azt a meggyőződést, hogy az emberiség javát előmozdító munkálkodást csak békében lehet folytatni s csak ez hozhat áldást a népekre.

Sajnos, hogy nálunk még mindig nincs meg a béke s a korona és a nemzet nem tudnak megegyezésre jutni. A jó hazafiak aggodalommal tekintenek a jövő elé, mely hogy mit rejt magában, senki sem tudja megmondani. Az a kérdés, hogy mit hoz folyó hó tizenötödike, az országgyűlés megnyitásának napja. Az általános és titkos szavazati jog eszméjének felvetésével szikra esett a szociálistáknak mindig gyuladásra kész csóvjába s kérdés, hogy nem fog-e az most lánggra lobbanni s az eddiginél is nagyobb vészt és nyomorúságot hozni a hazára. Az aggodalom tehát indokolt s bár ne menne teljesebbé.

— Parancsára, hadnagy ur.

— Persze, te . . . Parancs nélkül tüzelni! Hát lépjen elő, ki volt az?

Öten léptek ki egyszerre.

— Bocsánat, hadnagy ur — szólott ekkor az őrmester — ezek csupa rekruták, akiket pótlás végett küldtek hozzánk.

— Az mindegy, én határozottan megparancsoltam. Hát hol hagyta maga a két fülét, szakasszvezető? Hát azt akarja, hogy lefokoztassam, he?

A hadnagy hangja remegett és dühösen közeledett Kastrjuk felé.

Ebben a pillanatban lödögös hallatszott és a sötétben csakhamar feltűnt a százados alakja.

— Mi volt az, hadnagy ur, az ön csapatában lőttek? Mihelyt a lövéseket hallottam, rögtön tudtam, hogy a hangok innen erednek. — Nos, mi volt az?

Odincov mindent elbeszélte, hogy a próbariadót ő rendelte el.

— Próba-riadó — mormogta a százados. — Mire-

HASZNOS TUDNIVALÓK.

Szabályok a gyümölcsök szedésére és csomagolására.

A gyümölcsérés ideje közeledtével igen fontosnak tartjuk a gyümölcsök szédése és csomagolása tekintetében az alábbi tudnivalók közlését. Ezek a következők. A fa rázása következtében földre hulló gyümölcs foltos lesz, minek következtében minőségileg kevesebbet ér, de tartóssága is szenved. Ennélfogva ügyelni kell arra, hogy a csemege-gyümölcs szédése a legnagyobb gondtal történjék; nem szabad a gyümölcsöt a fáról se szakítani, se rázni, hanem törni kell azt. Különösen vigyázzunk a puha, sima felülettel bíró gyümölcsre. Szedéskor a gyümölcs száraz legyen, mert a nedves gyümölcs könnyen penészedik és elromlik. Az őszi gyümölcsöt akkor kell leszedni, mikor könnyen válik el az ágtól, a téli gyümölcs pedig lehetőleg sokáig maradjon a fán. A csemegegyümölcs eladásánál nagy figyelem fordítandó a fajta tisztaságára, azaz ne legyen keverve más fajtákkal, sőt az egyes fajták még nagyság szerint is osztályoztassanak. Hernyós, férges, foltos, eltörpült gyümölcs kiküszöbölendő; ilyenek gyümölcsbor készítésére használhatók fel. Ily hibás gyümölcs is eladható különben, de csak külön mint silányabb áru. A jó gyümölcsöt 2—3 osztályba sorozzuk nagyság, fajta és minőség szerint. A legnagyobb, legszebb s egyformán válogatott gyümölcs a legkeresettebb és az eladó biztos lehet a felől, hogy jó árt kap érte. A legfinomabb csemege-gyümölcsöt, különösen puha, majdnem érett körte, barackot, félig érett állapotban szállítsuk, ha hosszabb külföldi szállításról van szó, ringlöttát csak kis ládába szabad csomagolni, melynek tartalma körülbelül 10 kg. bruttó súly. A gyümölcsöt egyenként selyempapírba csomagoljuk, ügyelve, hogy a papiros a gyümölcs felületét szorosan takarja. Így a rázás, taszítás a gyümölcsöt nem sérti.

Ha a gyümölcs lazán fekszik a papirosban, a szállításkor ide-oda hanyódnak s foltot kap. A gyümölcs kövülő az? Most az egész brigádban csak erről fognak beszélni.

Az őrmester egy közeledő csoportra mutatott. Két katona egy súlyosan sebesült harmadikat hozott és lefektette a földre. A lámpa fénye rávetődött a fiatal, alig pelyhedző állu katona arcára, akinek a melléből patakzott a vér. A tábori orvos rögtön elösielt és kötözni kezdte a sebeket. Az egyik határőr pedig a kapitány elé lépett és így szólt:

— Mitrenkóval éppen kerülőn volt. Mi hallván, hogy a rizsföldeken emberek vannak, azt hittük, hogy japániak és jelentést akartunk hozni . . . és ime, itt van.

Az orvos fölemelkedett, levette a sapkáját és csendesen mormogta:

— Vége van, az utolsót járja . . .

. . . És a katonák és a tisztek meghatottan álltak körül a szegény orosz katona hidegülő holttestét . . .

zötti üres tér fagyapottal töltendő ki, a láda aljára s a fedél alá ugyanily anyagot terítünk, úgy hogy a láda egészen tele legyen. A többi csemegegyümölcs szintén ládába csomagolandó, csak hogy ez már nagyobb, terjedelmesebb lehet, körülbelül 50 kg. bruttó súlyig. Hordót is használhatunk ily célra. A hordó vagy láda oldalait papirossal kibéleljük, a gyümölcsöt pedig szorosan egymás mellé s rétegenként helyezük el. Sok gazda a gyümölcsöt egyenesen beleönti a hordóba, ami nagyon is hibás és kerülendő eljárás. Ügyelni kell a csomagolásnál még arra is, hogy a gyümölcs szára ne sértse az alatta levő gyümölcsöt. A csomagolás egyenletesen történjék, réteget-rétegre helyezve mindaddig, míg a legfelső réteg a hordóból kilátszik. A hordót vagy ládát nem szabad rázni. A legfelsőbb rétegre aztán újra egy réteg papirost helyezünk s ekkor a fedelet óvatosan rászegezzük. Az így kezelt gyümölcs nem ütődik és nem romlik meg a szállítás alatt.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **A hegyi betegség.** E betegség sok tekintetben rejtélyes. Némelyek nincsenek is alávetve, mások csak akkor, ha előzetesen nem trenirozták magukat. De még a jól trenirozottak is sokkal fogékonyabbak iránta, különösen egy rosszul (vagy nagyon is jól) töltött éjszaka után, vagy ha kelleténél többet ittak. Igen érdekes továbbá, hogy némelyek — különösen erőteljes egyének — egy bizonyos meghatározott magasságot túl nem léphetnek anélkül, hogy a hegyi betegséget meg ne kapnák. Itt nem segít sem nyugalom, sem szíverősítő szer, sem pedig az élénk vágy feljuthatni a csucsra, — hogy állapotuk javuljon, alább kell ereszkedniük. A hegyi betegség tünetei a következők: Eleinte többnyire bizonyos gyengeség, bágyadság, főtájás és fáradtság jelentkezik. Nem ritkán étel és ital iránt való undorral, rosszulléttel és hányással párosul. A lélegzés gyorsabbá és lihegőbbé válik, a mellkas összeszorulásához szívdobogással és a nagy ütőerek hevesebb lüktetésével párosult fuldoklási rohamokhoz szédülés, ájuldozás és gyakran még leküzdhetetlen álomosság, az ajak, bőr, szemhéj, tüdő vérzése és vérhányás is járul. Sőt bél- és vesevérzéseket is észleltek már. Minél hirtelenebbül jut az ember a nagy magasságba, annál veszélyesebbek e tünetek, némely emberek elméje a hegyi betegség fellépésekor el is tompul s tompult az érzékek működése is. Mossó vizsgálódásai alapján kiderítette, hogy a hegyi betegséget a csekélyebb légnyomás idézi elő és közvetlen kuforrása a bajnak a szénsavtartalom csökkenése a vérben.

NAPI HIREK.

— **Találkozás az erdőben.** Löcséről írják; Imrichfalú községben Tököli József és Hanzély János erdőkerülők haragosai voltak egymásnak. Tegnap az erdőben véletlenül összetalálkoztak. Szóváltás, majd verekezés támadt köztük. Tököli e közben a maga védelmére el akarta sütni puskáját. A ravasz azonban már előbb elcsattant s a golyó Tököli szívébe furódott.

— **Föllázadt parasztok.** A hevesmegyei Gyöngyospata község határában levő pusztára, mely Bodrai Pál bérlete, a községbeli parasztok éjjel ittas állapotban kivonultak és felgyújtották az ispánlakot. Mikor az ispánt álmából fölriasztották s ő az égő házból menekülni akart, a kapával, kaszával és botokkal fölfegyverkezett emberek — klk közt állítólag solymosi és abasári aratók is voltak — rárontottak, hogy agyonverjék. Az ispán erre becsukta az ajtót s az épület másik oldalán levő ablakon iparkodott menekülni családjával együtt. A dühös tömeg azonban észrevette s üldözőbe fogta. Innen egy útjába eső parasztházba menekült, de itt sem lehetett sokáig, mert üldözői mindenütt nyomában voltak s kénytelen volt tovább iramodni. Szerencséjére azonban, végtére mégis sikerült neki üldözői elől menekülni s reggel 7 óráig egy kukorica-földön bujdosott. A feleségét és leányát egy parasztasszony bujtatta el. Az aratók tömege erre visszament az égő házhoz, berontott a lakásba s mindent összezuzott. Mikor evvel a munkával teljesen végeztek, feltörték a pince ajtaját, s előhozták a boroshordókat s hozzáfogtak az áldomáshoz. A csendőrség még az éj folyamán értesült az esetről s azonnal kivonult a helyszínre, hol a merénylők közül, kik már akkor részegen heverték, tízennégy embert letartóztatott. Az esetről táviratilag értesítették az egri kir. ügyészséget.

— **Ötszáz feleség.** Newyorkban letartóztattak egy Witzhoff György dr. nevű embert, a ki valósággal iparként üzte a házasságszédelgést. Most, mint Newyorkból jelentik, a vizsgálat folyamán kiderült, hogy Witzhoff nem egyedül üzte mesterségét, hanem feje volt egy házasságszédelgő bandának, a mely több mint ötszáz asszonyt és leányt fosztott ki a házasság ígéretével. A legtöbb közülök most teljesen vagyontalan s kiskorú gyermekeikkel együtt az állam terhére esnek. Witzhoffot éppen bandájának egyik tagja árulta el. Az illető valami ok miatt összeveszett vele s hogy megboszulja magát, Witzhoff több, még élő feleségét összehozta, azután pedig leleplezte vezérét. A megcsalt asszonyok, a kik csak ekkor tudták meg, hogy valamennyien ugyanannak az embernek a feleségei, természetesen azonnal följelentették a csalót. A házasságszédelgést Amerikában az asszonyok is üzik. Filadelfiában letartóztattak egy huszonöt esztendő fiatal asszonyt, a kinek nem kevesebb, mint nyolc férje van.

— **Szappanbánya.** A tordaaranyosmegyei Mészkö községből sajátságos felfedezést jelentenek. A hír szerint a község határában az erdő között a föld egy darab területen, majdnem tisztán szappananyagból való. A nép csakugy természetes állapotban is mosásra tudja felhasználni. Geologusok és vegyészek véleménye szerint a föld körülbelül 70 százalék szappananyagot foglal magába s valószínű, hogy egy kis tökebefektetéssel messé olcsón lehet a legfinomabb szappanfajokat előállítani. A szakértők véleménye szerint az így előállított szappan oldóhatása felülmúlna minden más szappánét s tengervízzel is lehetne használni. E nagyértékű felfedezés részére egy osztrák társaság lépéseket tett az illető erdőrészlet megvételére, a község azonban minden aján-

latot visszautasított, a mi igen helyes dolog, mert magyar vagyont magyarok használnak ki.

— **Egy százados balesete.** Kassáról jelentik: Hodik Ferenc, a harminckettes vadászászlóalj századosát a gyakorlatok idejére Kassán a Fő-utca 91. számú házában szállásolták el. Az emeleten levő lakása mellett az udvarra nyílik egy ajtó, a mely előtt nincsen se lépcső, se folyosó. Hodik késő éjjel ment haza és a sötétben az udvarra vivő ajtót nyitotta ki s az udvar kövezetére zuhant. Csak később találták meg a súlyosan megsebesült századost. A szerencsétlen ember borda- és koponyatörést szenvedett. Sérülése halálos. Hodik családosa ember s feleségét táviratban értesítették a balesetről. A hadtestparancsnokság kártérítési pört indított a háztulajdonos ellen.

— **Cápa a Kvarneróban.** A Mal Tempo-csatornában Pescheránál a tinhalászok egy hatalmas ember-évő cápát fogtak. A tengeri szörnyeteg a tinhalóba tévedt s hurokra került. A szerencsés halászok a cápát Fiuméba vitték és a halcsarnokban kiállították, a hol egész nap sok nézője akadt. A cápát a révhivatal megmérte és megvizsgáltatta. Konstatálták, hogy hossza 4 méter 86 centiméter, jól kifejlett, több mázsá súlyu. Minthogy a cápát osztrák területen fogták, a kétszáz koronás jutalmat a trieszti révhivatal fogja a halászoknak kifizetni.

Szerkesztői üzenetek.

Bilinkovics János és Klespitz János uraknak, *Emse.* Az erdőőri szakiskola végzése még nem képesít erdőőri állásra, hanem a szakiskolásoknak is le kell tenniök az erdőőri szakvizsgát, ezeknek azonban nem három évi, hanem kilenc hónapi gyakorlatra van szükségük és ezt hitelesen kimutatniok, hogy vizsgára bocsáttassanak. — **Bihary László** urnak, *Komárom.* A levelezőlapjában felvetett kérdésre külön levélben fogunk legközelebb válaszolni. Mindenesetre nem ártott volna valami befolyásos személyiséghez fordulnia, hogy kérését vegye pártfogásba. — **Sticz László** urnak, *Veszprém.* A közlöttet tudomásul vettük s egyelőre lemondunk arról, hogy Budapestre felutazzunk. A nyugtázások csak a jövő számban fognak megjelenni, mert levele érkeztek a mostaninak anyaga már teljes volt.

A kiadóhivatal postája.

Fodor István urnak, *Hadad.* Köszönet az új előfizető bejelentéseért! Örömmel tölti el szívünket, hogy mint legfiatalabb hiveink egyike máris ilyen hasznos buzgólkodást fejt ki. Bár követné példáját többi barátaink is! Üdvözet! — **Láng Pál** urnak, *Németújvár.* **Tóth János** urnak, *Körmend.* Előfizetésük az év végéig rendezve van. — **Csákay Márton** urnak, *Tereselpatak.* Lapja jövő évi március hó 31-ig van előfizetve. — **Fortenbacher Károly** urnak, *Urkut.* A 2 korona előfizetési díj beérkezett. — **Darvas János** urnak, *Bács.* Az elnézés kész. Bár minden olvasónk Önhöz hasonló pontosságot tanusítana! — **Janoviczky János** urnak, *Patáts-Ujfalu.* A 6 koronát köszönettel vettük — **Svedlák Mihály** urnak, *Sumjac.* Utánna fogunk nézni, hogy hol a hiba. — **János Miklós** urnak, *Sepsi-Szent-György.* A lapról való lemondását sajnálattal tudomásul vettük. — **Lelovits József** urnak, *Duna-Ujfalu.* A címet helyesbítettük.

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorsajtóján.

ERDÉSZETI UJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. szeptember 10.

50. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Az alsó erdészeti szakoktatás. — 2. A községi stb. erdők szolgáliról. — 3. Tárca: Riadó — 4. Hirdetmény. — 5. A nagyvilágból. — 6. Hasznos tudnivalók. — 7. Külömfélék. — 8. Napi hírek. — 9. Szerkesztői üzenetek. — 10. A kiadóhivatal postája. — 11. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekínthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készíttetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságú földmívelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Abauj-Torna vármegye közig. erdőrendészeti bizottságától.
Sz. 1115—905. E. B.

Pályázati hirdetmény,

II-od osztályu járási erdőőri állásra.

Székhely: Szepsi. Javadalmazás: 800 korona és a megítélt erdei kihágásokból $\frac{1}{3}$ -ad rész jutalék.

Pályázati határidő augusztus 31-ike.

Kelt Abauj-Torna vármegye közig. erdőrendészeti bizottságának Kassán, 1905. évi július hó 15-én tartott üléséből.

Eckert s. k., h. elnök.

Szám: 1876.

Pályázati hirdetmény.

Hunyadvármegye tekintetes közig. erd. bizottságának 2234—905. számú határozata alapján a nagybáti kerületi

erdőőri állásra

600 korona évi fizetéssel ezennel pályázatot hirdetek.

Pályázhatnak 24 évet betöltött és 40 évesnél nem idősebb okleveles erdőőrök.

A folyamodók kérései sajátkezűleg irandók és 1905. augusztus hó 30-ig az alanti hivatalhoz adandók be.

A kérvényhez csatolandó: 1. erdőőri oklevél, 2. keresztlevél, 3. orvosi bizonyítvány, 4. szolgálati bizonyítvány, 5. erkölcsi bizonyítvány.

A magyar nyelvnek szóban és írásban való bírása elengedhetetlen kellék, a román nyelv tudása pedig előnyt biztosít a pályázónak, ezért a folyamodó kérvényében ezen képességét felsorolni köteles.

A mennyiben okleveles egyén nem pályázik, jó minősítéssel bíró kiszolgált katonaaaltisztek és csendőrök kérvénye is figyelembe lesz véve.

Déva, 1905. augusztus 2-án.

M. kir. állami erdőhivatal.

Parragh Béla,

m. kir. erdőmester.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodroghvármegyében levő vajszkai erdőőri kerületben megüresedett, összeen 760 K illetménnyel egybekötött II. osztályu

erdőőri állásra

pályázat hirdettetik.

Ezen állásra csakis az 1879. évi XXXI. t.-c. 37. §-ában előirt minősítéssel bíró egyének pályázhatnak.

A hiteles okmányokkal felszerelt bélyeges kérvények folyó évi augusztus hó 30-áig az alulirott m. kir. állami erdőhivatalhoz annál is inkább nyújtandók be, mivel az elkésetten érkező folyamodványok tekintetbe nem vétetnek.

A kinevezendő erdőőr állását a kinevezés történt kézbesítése után azonnal elfoglalni köteles.

Ujvidék, 1905. július hó 31-én.

M. kir. állami erdőhivatal.

Erdőőrök és vadászok részére

legjobb vadász-fegyvereket jutányos árban szállít

Lakatos Károly,

Budapest II., Csalogány-u. 26.

Árak: 60, 76, 80 és 96 kor.

Gavallér-puskák: 104, 110 és 130 kor.

A fegyverek mind be vannak löve
s csak a teljesen megfelelők kerülnek eladásra.

3061 E. sz.

Valódi ezüst remontoir női óra, belső porvédő fedéllel, tiszta, disztes vésettél, 9 kor. 50 fillér.

Kérjen képes árjegyzéket ingyen és bérmentve.

ERŐS GYULA

Nagyszeben, Disznódi-utca 3. szám.

Mindennemü

órák, ékszer, arany- és ezüstáruszerek, ezüstevőeszközök, asztalfeltétek, templomi kellékek, Erdélyország legnagyobb raktára.

Látszerészi cikkek nagyraktára.

SZÉTKÜLDÉS CSAKIS UTÁNVÉTEL MELLETT

Mindenféle vésések legjutányosabban számíttatnak.

Olcsó és szabott árak, jó és pontos kiszolgálás.

+++++

Régi vagy törött ezüst- és aranyeműeket, régi ezüst- és arany-pénzeműeket, drágaköveket, keleti gyöngyöket a legmagasabb napi árban beváltom vagy fizetésképpen elfogadom.

Számítan

a m. kir. erdőőri szakiskolák, az erdőőri szakvizsgára magán uton készülők és erdőaltisztek részére.

Irta: Békly Albert,

m. kir. erdész,

a szászsebesi m. kir. erdőrendezőség vezetője.

Kapható: Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest V., Alkotmány-utca 6.)

Ára: 2.40 K, bérmentve 2.60 K.

ÉVKÖNYV

AZ ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI ALTISZTI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE AZ 1905-ik ÉVRE

immár **megjelent** a következő tartalommal:

1. Előszó.
2. Erdészeti havi teendők.
3. Vadászati havi teendők.
4. Kivonat az erdőtörvényből.
5. Az erdőmunkásokról szóló törvény.
6. Ministeri rendelet az erdőőri szakiskolákról.
7. „ „ „ „ szakvizsgákról.
8. „ „ a vadőri „
9. „ „ „ hatósági esküről.
10. Vadászati törvény.
11. Fegyveradó-törvény.
12. Kivonat a szolgálati szabályokból. (A fegyelmi vétségekre vonatkozó rész).
13. Fegyelmi szabályok.
14. Fegyverviselés és használat.
15. Utasítás a karabély-töltények használatához.
16. Kincstáriak egyenruha szabályzata.
17. Kivonat a nyugdíj-törvényből.
18. Állandó munkások és napibéresek nyugalombérezése.
19. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
20. Magvak eltartása.
21. Erdei vetőmagvak és tölgyemlék kedvezményes vasuti szállítása.
22. Csemeték csomagolása.
23. Csemeték kedvezményes vasuti szállítása.
24. Felesketett erdőőrök adómentes fegyverei.
25. Utadó alóli mentesség.
26. Duvadak mérgezése.
27. Kitömésre szánt állatok kezelése.
28. Erdészeti és vadászati altisztek cimtára.
29. Tárgymutató.

Ezzel a dus tartalommal az Évkönyv terjedelme meghaladja a 200 nyolcadrét oldalt s

iggy vaskos kötetet képez. Az Évkönyvbe foglalt dolgok mind olyanok, melyekre az erdészeti és vadászati altiszti személyzetnek terhes és felelősségteljes szolgálatának teljesítése közben lépten-nyomon szüksége van s így az Évkönyvnek egy erdészeti és vadászati altiszt asztaláról sem szabadna hiányoznia.

Hasonló gazdag és hasznos tartalommal fog megjelenni az

„ÉVKÖNYV“ 1906. évre szóló II-ik évfolyama

is, mely már munkába van véve, azzal a kibővítéssel, hogy nem csak az 1906. évre szóló teljes naptárt fogjuk ahhoz csatolni, hanem belevesszük még a legszükségesebb köbözési táblákat is.

Az Évkönyv II-ik évfolyama nem lesz bolti áru, hanem csak annyi példányban fogjuk azt ki-nyomatni, a hányak elkelése a beküldött előfizetési-díjjal biztosítva lesz.

Mindegyik évfolyam ára 2 korona, mely összeg a következő cím alatt küldendő:

„Évkönyv“ kiadóhivatala
Szászsebes.

Az I. évfolyamot a megrendelés beérkezte után azonnal küldjük, a II-ik évfolyamra szóló hirdetések pedig 1906. évi május hó végeig küldendők be.

Az „Évkönyv“
kiadóhivatala.

SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

SZÁSZVÁROS (KLASTROM-U. 1.) SÜRGÖNYCIM: KÖNYVNYOMDARÉSZ.

KÖNYVNYOMDAI SZAKÜZLET.

A

„SZÁSZVÁROS”
politikai és vegyestartalmu hetilap
kiadóhivatala.

Az

„ERDÉSZETI UJSÁG”
kiadóhivatala.

Jutányos árak!

Jutányos árak!

Pontos kiszolgálás!

Ajánlja dúsan felszerelt papírraktárát: eljegyzési és esküvői-kártyáit, stb.

KÉSZIT:

a könyvnyomdászat körébe vágó mindennemű munkákat ugymint:

.. .. ERDÉSZETI NYOMTATVÁNYOKAT

továbbá:

községi és városi, megyei és állami
hivatalok, ügyvédek, közjegyzők, lel-
készek és tanítók irodái számára, vala-
mint pénzüzetek, gyárak, és bárminő
vállalatok részére részvényeket s álta-
lában a nyomdai szakba vágó bármily
tartalmu nyomtatványokat.

Látogató és eljegyzési kártyákat, meg-
hívókat esküvőkre, bálra, iskolai ün-
nepélyekre, műkedvelői előadásokra s
egyéb alkalmakra. Végül gyászjelenté-
seket, szinlapokat és falragaszokat, bár-
mely tartalmu nyomtatványokat keres-
kedők és iparosok számára.

Diszes
kivitel!

Névjegyek

Diszes
kivitel!